

089 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Baonhoek

Baonhoek van vroeger en van vandaag, dat scheelt nogal wat. Vroeger, ik praot nou ouver de jaere dertig, was 't 'n buurt waer iederêen mekaor kon, aamel gekipt en gebroeid op Baonhoek. Nou weunt 'r voor een grôot dêel import. Die praote over "de Baonhoek", mit de naedruk op d'n eerste lettergreep. Echte Baonhoekers kijke mekaor dan veulzeggend aan. D'r wazze toe ok nog andereande winkels zôas; bakkers, groenteboere, 'n schoenwinkel tot zelfs twêe slaogers toe, trewaail Pauw Visser de Hema in 't klaain was, daer kò-je aales kôope wat-jie hebbe wou. Slaoger Nederlof hà zellefs 'n echte etelaozie. Dat was een grijze greniete plaet achter 't raomd. Daer lag-tie elleke dag 'n grijs stuksie leverworst van zô 'n 20 centimeter lang, percies in de mitte. Je mos wel goed kijke wou-ie 't zien. Deur die winkels hoefde de vrouwe voor de boodshoppe haost nooit naer bovene (richting Grôote Kaark), want 't mêeste konne kò-je vlakbij kôope. Tegewoording springe ze voor elk wissewassie in d'n oto. 'k Hoorde 'n ouwe Baonhoeker is zegge: "Die jonge wijve hebbe niks aandere te doen, dan te rije en te rosse.

Aaigelijk hong Baonhoek d'r mor zô 'n mietjie bij, daerom was 't aaltijd 'n êensgezind ploegchie dat 'r weunde. Bovenuit zeeje ze wel is: "Baonhoek zit dichtgeplakt mit ouwe krante", dus ze hadde d'r gêen hōogen dunk van. M'n moeder zee wel is tege iemand die mit 'n collectebus langs de deur kwam: "As t'r geld nôodig is, zijn we goed genogt, maor vedder bestaon we niet". Zellefs as de meziek al is 'n enkelde keer verbij komt, trommele ze allêen mor; speule doen ze pas as ze bij d'n Tollesteegt in de buurt komme.

School V was 'n verhaol apart. Toe 't ouwe school d'r nog sting, stong d'r in ellek lekaol zô 'n grôote gietjzere potkachel, mit de pijp deur hêel de klas hene naer 't gat van de schoorstêen. In die kachel wier cokes kole gestookt en ze mosse elleken ochend weer aangemaakt worde. 'n Keer lag t'r een haalve klas in katzwijn deur de koledamp. 'k Weet nog goed hoe ze buite op 't schoolplaaïn bij lagge te komme, spierwit en mor braoke. Toe zijn ze al gaauw 't nieuwe school gaon bouwe. Dat was toe 't toppunt van luxe. We ginge over van 't ouwe naer 't nieuwe school en we keke ons ôoge uit, zô mooi. In de gang en zô, overal tegeltjies en in de klas zaail op de vloer.

De mêesters wazze toe wel wat stugger as dat ze nou zijn. Je kreeg ok nog makkelijk een pets mit de liniaol. Daerom beurde 't nogal is, dat 'r een moeder mit 'n opgestoke zaailtjie 't plaain op kwam om dien hardhandige mêester is te vertelle, hoe ze over 'm doch. 't Gros van die vrouwe was ok toe al niet op d'r mondjie gevaale. Mêester Koppelaer had daer gêen last van. 'k Glôof niet, dat-ie ooit iemand gesloge het. Toe we in de derde of vierde klas an de breuke toe wazze, broch mêester Koppelaer 'n grôote koek mee. Hij insteleerde z'n aaige aan z'n toafeltjie voor in de klas en wij mit z'n aale d'r omhene. Gewaopend mit 'n brōdmes en de koek wiere de breuke zōgezeed in neturao uit de doeke gedaen. Speulenderwijs kregge we ze zô onder de knie en an 't end atte me mit mekaor de koek op. Zōdoende ginge de breuke d'r in as koek. Niet dat de leste stuksie zô grôot wazze, want we zatte toch al gaauw mit zô 'n klaaine veertig kaainder in de klas, mor daer wier toe nog nie over gezeurd.

As ik nou mêester Koppelaer nog wel 's z'n rondjies zie lôope in de buurt an de Veugelezang, zie 'k 'm nog snije in die koek, zô 'n vijftig jaer trug. Wat is die tijd hard gegaon! Dut is weer 'n stuksie van 'n aandere Baonhoeker. Hiervoor hartelijk dank.

